

for Resten flere hørte til det tidligere Telegrafonkonsortium. Det eneste Aktiv, som ikke var behæftet i Grundejerbanken af dette Konsortium, var efter mit Skøn det Lotteriregale, Justitsministeren har givet. Om dette skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger her. De Herrer, i hvert Fald i Finansudvalget, have vistnok Oplysningerne in mente, og man vil huske de Udtalelser, som bleve fremsatte af min Ven, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Lødsedlerne lyde i alt paa 3 Mill. Kr., det er 20 pCt. af Klasselotteriets Seddelmængde. Overskuddet er angivet til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvoraf den ene Halvdel gaar til Vædeløbet og den anden til det lille Landbrug. Jeg maa her standse og bede de Herrer følge. Justitsministeren faar pludselig, som Sagen kommer frem, en stor Interesse for den ædle Hesteavl. Ministeren sagde til min Kollega, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds, at han mente, det var nødvendigt, at denne Koncession blev given, den ædle Hesteavl havde godt deraf, men han indrømmede samtidig, at han manglede Begreb derom. Paa Grund af den vidunderlige Maade, jeg kan ogsaa sige den Hædse, hvormed Justitsministeren kan sige den Slags Morsomheder, udbyder hele Tinget i Latter og synes, det er forfærdeligt morsomt. Da nu den højtærede Minister ikke selv har Forstand paa disse Ting — jeg ved ikke, om Ministeren rider —, skulde man vente, at han vilde spørge Landbrugsministeren, der er en hestekyndig Mand, om den ædle Hesteavl trængte til Støtte, dernæst, om den behøvede Tilskud af $\frac{1}{4}$ Mill. aarligt, og endelig, om den Form, hvori han var anmodet om at støtte den, var den rette. For Sagen er alligevel den, at det ikke er den ædle Hesteavl, der har faaet Støtte, men Hr. Clauson-Kaas' Konsortium. Ganske vist bruges en Del af de Penge, der komme ind, til at gøre Banen færdig, men Ministeren ved sikkert af Lejekontrakten, at den ædle Hesteavl maa give — hvis jeg ikke husker fejl — 30,000 Kr. aarlig i Leje af denne Bane, og det forrenter alene de 700,000 Kr. Med andre Ord, den $\frac{1}{4}$ Mill., der gives, er i Virkeligheden ikke

et Tilskud til den ædle Hesteavl, men et Tilskud til Vædeløbskonsortiet.

Imidlertid indser Justitsministeren, at dette her kan ikke glide saa let. Han faar selv nogen Tvivl om, at den ædle Hesteavl i Form af Vædeløbskonsortiet kan glide saa let, og han bestemmer derfor, at $\frac{1}{4}$ Mill. skal tilfalde det lille Landbrug. Nu vil jeg bede Ministeren gennemlæse, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds sagde her i Tinget. Det ærede Medlem siger i Regelen sine Ting paa en mere elskværdig og behagelig Maade end jeg, men undertiden nok saa onskabsfuldt. Hvis Ministeren gennemlæser, hvorledes min Kollega stillede sine Spørgsmaal, vil han se, at de Spørgsmaal, saa fredelige og elskværdige de vare, egentlig vare livsfarlige. Paa det elskværdige Spørgsmaal, om Landbrugsministeren ved noget om det eller har givet Samtykke, svarer Justitsministeren, at det havde han ikke anset for nødvendigt. Har Justitsministeren — det spurgte min Kollega ogsaa om — forespurgt Landbrugsorganisationerne i denne Sag? Er det ikke rigtigt, at de ere imod Lotteriet, Hr. Justitsminister? Der er kun en Landbrugsorganisation, hvorom jeg kan tænke mig, at den er for det, og hvor jeg antager, at Formanden har svaret uden sin Organisations Tilladelse. Der siges, men jeg ved det ikke, og jeg haaber, Rygtet lyver, at Carl Hansen Ankerstræde, er enig med Ministeren. Jeg haaber, det ikke er Tilfældet, men det siges. Den officielle Landbrugsorganisation har ikke givet sit Samtykke og har ikke villet give det. Men nu Landbrugsministeren! Hvad har man Landbrugsministeren til? Paa min Kollegas Forespørgsel svarer Justitsministeren som sagt, at han ikke havde anset det for nødvendigt at spørge ham. Mine Herrer, hvilket Perspektiv af dansk Administration er det ikke, vi se. Justitsministeren bevilger $\frac{1}{4}$ Mill. til det lille Landbrug. Kan Ministeren ikke tænke sig Konsekvensen? En skønne Dag kommer Landbrugsministeren og vil besætte Højesteretsassessorposter, og der kunde let blive i den Grad Forvirring, at Trafikministeren vilde blande sig i Justitsministeriets Forhold. Der er ingen Grænse for, hvad der kan ske.